

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/26/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113222328
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113222328.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s. so sídlom Bratislava, Ul. Panenská č. 7, zastúpeného Advokátska kancelária Nagyová Tenkáč, s.r.o. so sídlom Bratislava, Ul. Ružinovská č. 42, proti žalovanej: M. V., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. M. č. XXX, zastúpenej JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom v Stropkove, Námestie SNP č. 7, o návrhu žalovanej na obnovu konania vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 12Ro 219/2011 s prísl., o odvolaní žalobcu, ako aj žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 11C 205/2013 - 82 z 11.12.2013 takto

rozhodol:

Potvrdzuje uznesenie vo výroku o zamietnutí návrhu na obnovu konania a vo výroku o zamietnutí odkladu vykonateľnosti platobného rozkazu.

Zrušuje uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh na odklad vykonateľnosti platobného rozkazu Okresného súdu Prešov č.k. 12Ro 219/2011 - 11 z 15.08.2011 (súd prvého stupňa nesprávne uvádza v dôsledku chyby v písaní č.k. 12Ro 218/2011 - 11). Zamietol návrh na obnovu konania v predmetnej veci. Vyslovil, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca dňa 04.08.2011 podal na tunajší súd návrh na vydanie platobného rozkazu na sumu 1.590,18 Eur s prísl. Nárok uplatnil voči žalovanej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej 19.12.2006, pričom poukázal na časť C danej zmluvy obsahujúcej žiadosť o vydanie úverovej karty, ktorej vyhovel a poskytol žalovanej úverový rámec 663,88 Eur. Žalovaná vyčerpala peňažné prostriedky vo výške 1.363,72 Eur. Keďže úver nesplácala, žalobca od zmluvy odstúpil. Žalovaná suma pozostáva z dlžným mesačných splátok úveru do odstúpenia od zmluvy vo výške 388 Eur, sumy 1.145,43 Eur - dlžnej úverovej istiny mimo dlžných splátok, ktorá sa stala zročnou po odstúpení od zmluvy a sumy 56,76 Eur titulom zmluvnej pokuty a poplatkov. Dňa 15.08.2011 súd vydal platobný rozkaz č.k. 12Ro 219/2011 - 11 a žalovaná ho prevzala 15.08.2011, pričom odpor voči nemu nepodala. Platobný rozkaz sa stal právoplatný 06.09.2011.

Pri posudzovaní návrhu na obnovu konania je potrebné vychádzať zo zásada záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Náprava rozhodnutia sa spravidla môže docieľiť v riadnom dvojinštančnom postupe formou riadneho opravného prostriedku. Vecná nesprávnosť rozhodnutia napadnutého návrhu na obnovu konania nie je dôvodom zakladajúcim procesnú prípustnosť obnovy konania podľa § 228 ods. 1 O.s.p., ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 98/2011 z 11.08.2011.

Žalovaná považuje za dôvod pre obnovu konania súdne rozhodnutia v iných sporoch, ktoré obdobnú zmluvu ako v jej prípade vyhodnotili ako neplatnú. Zákonodarca však rozhodne takéto rozhodnutia, či skutočnosti nepovažuje za dôvod na obnovu konania. Tento záver vyplýva aj zo stanoviska občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu ČSR z 08.09.1982 pod R 2/1983. Taktiež tento záver vyplýva z rozhodnutia Ústavného súdu Českej republiky, ktorý zreteľne deklaroval, že zmena právneho názoru nemôže byť podkladom pre obnovu konania (II. ÚS 111/98, IV. ÚS 410/2000).

Relevantnými rozhodnutiami v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. zákonodarca mienil tie, ak súd v pôvodnom konaní vyriešil predbežnú otázku odchyľne, než o nej rozhodol príslušný orgán alebo išlo o prípad, ak súd bol viazaný podľa § 135 ods. 1 O.s.p. rozhodnutím iného orgánu, alebo z neho vychádzal (§ 135 ods. 2 O.s.p.) a neskôr príslušný orgán vyriešil rovnaké skutkové okolnosti inak. Skutočnosť, že iný súd v inom konaní posúdil vymedzenú rovnakú právnu otázku inak, nemôže zapríčiniť povolenie obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p.

Žalovaná poukázala aj na rozpor s európskou judikatúrou a citovala dve rozhodnutia. Spomínané rozhodnutia však len všeobecne zdôrazňujú nutnosť skúmať ex offo nekalú povahu zmluvnej podmienky, čo je implementované aj do slovenskej legislatívy, či už v hmotnom práve prostredníctvom § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, alebo v procesnom práve v zmysle § 153 ods. 3 O.s.p., ako aj v § 172 ods. 9 O.s.p.

O obdobnom návrhu na povolenie obnovy konania, ktoré bolo taktiež ukončené vydaním platobného rozkazu na návrh toho istého žalobcu z obdobnej zmluvy o revolvingovom úvere, pričom platobný rozkaz bol vydaný 03.08.2011 a žalovaný taktiež nepodal voči nemu odpor, rozhodol právoplatným uznesením Okresný súd v Prievidzi č.k. 7C 147/2011 - 123 z 30.10.2012 tak, že návrh na obnovu konania zamietol a uznesenie súdu prvého stupňa bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6Co 106/2013 - 169 z 18.03.2013. O nedostatku procesného zavinenia spočívajúceho v tom, že účastník konania nemohol skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy použiť v pôvodnom konaní bez svojej viny, čo zakladá dôvod obnovy podľa § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nemožno hovoriť tam, kde odpor nebol podaný. Preto bolo potrebné návrh na obnovu konania zamietnuť a v tomto zmysle aj návrh na povolenie odkladu vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 150 ods. 1 O.s.p., kde dôvod osobitného zreteľa videl v pomeroch účastníkov, kde na jednej strane je žalobca veľkou obchodnou spoločnosťou a na druhej strane žalovaná je v hmotnej núdzi, keďže je nezamestnaná.

Proti uzneseniu v zákonnej lehote podali odvolanie obaja účastníci.

Žalovaná poukázala na to, že rozsudky, ktoré žalovaná v tomto konaní predložila, celkom jasne považujú uzatvorenie revolvingového úvere podľa bodu C formulára spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s. za neplatné, dokonca táto zmluvná podmienka bola rozsudkom Okresného súdu Žilina č.k. 14C 86/2011 - 77 zo dňa 15.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co 37/2012 zo dňa 17.05.2012 vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

To znamená, že je daný dôvod obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. a zároveň aj v zmysle § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., pretože napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa je v rozpore s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskej únie, a to rozsudkom C 240/98 - C 244/98 z 27.06.2000 a C 473/2000 z 21.11.2002.

V uvádzaných rozhodnutiach Súdny dvor Európskej únie v krajinách, v ktorých nie je povinné zastúpenie advokátom, stanovil pre súdy povinnosť ex offo skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách a spotrebiteľov nezaväzovať na plnenie z takýchto nekalých podmienok. Navyiac, právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok, nie je v súlade s právom únie a absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky

vylučuje právnu úpravu, ktorá by súdu umožňovala obsah zmluvnej podmienky zmeniť následne po tom, ako jej neprijateľnosť konštatuje.

Súd pri vydaní platobného rozkazu neposúdil zmluvnú podmienku o uzatváranie revolvingových úverov na základe formulárových zmlúv žalobcu ako neprijateľnú. Toto bol nesprávny postup súdu, pretože takáto zmluvná podmienka je neprijateľná a teda absolútne neplatná od počiatku a nestáva sa neprijateľnou až jej vyhlásením za neprijateľnú súdom. Takéto vyhlásenie o neprijateľnosti podmienky súdom zakladá právne dôsledky v zmysle § 53a Občianskeho zákonníka.

V konaní pod sp. zn. 12Ro 219/2011 žalobca odvíjal svoj nárok od zmluvy o poskytnutie revolvingového úveru v zmysle časti C, podľa ktorej poskytol žalobca žalovanej kontokorentný úver, ktorý bol čerpaný prostredníctvom platobnej karty. Žalovanej ako spotrebiteľke bol vnútený aj iný produkt - revolvingový úver, ktorý nežiadala. Návrh takejto zmluvy na revolvingový úver neobsahoval ani základné náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Prvostupňový súd v konaní pod sp. zn. 12Ro 219/2011 neuplatnil spotrebiteľské právo, nevykonal súdnu kontrolu neprijateľných zmluvných podmienok a v rozpore s § 172 ods. 9 O.s.p. a citovanou judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie vo veci vydal platobný rozkaz.

Je potrebné brať do úvahy článok 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, kde je deklarovaná záväznosť právnych aktov Európskej únie a ich prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky, teda tzv. princíp priority. Vnútroštátne rozhodnutia musia byť v súlade s rozhodovacou líniou Súdneho dvora Európskej únie. Taktiež je potrebné brať do úvahy článok 6 ods. 1 Smernice č. 93/13/EHS smerujúci k zbaveniu spotrebiteľa neprijateľných podmienok a tento článok musí byť napĺňaný v rovine pravidiel verejného poriadku. Na základe toho navrhla, aby odvolací súd uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca podal odvolanie len čo do výroku o trovách konania.

Poukázal na to, že súd neuviedol žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by umožňovali výnimočnú aplikáciu § 150 ods. 1 O.s.p. Tvrdenie súdu, že žalovaná je v hmotnej núdzi, keďže je nezamestnaná, nie je bližšie odôvodnené a nie je možné preskúmať, či uvedené tvrdenie súdu zodpovedá skutočnosti. Hmotnú núdzu je potrebné skúmať aj v zmysle zákona č. 599/2003 Z.z., teda v zmysle Zákona o pomoci v hmotnej núdzi.

Záver súdu prvého stupňa, že v otázke náhrady trov konania bolo potrebné zohľadniť aj okolnosti prípadu spočívajúce v záveroch, ktoré boli prijaté vo viacerých súdnych rozhodnutiach, týkajúce sa neplatnosti obdobnej zmluvy o revolvingovom úvere, je všeobecné. Naviac súd v tomto konaní neposudzoval zmluvný vzťah alebo zmluvu uzatvorenú medzi účastníkmi konania a odchyľil sa od toho, že závery daného prípadu alebo zmluvného vzťahu môže vyvodiť až na základe riadne vykonaného dokazovania s prihliadnutím na okolnosti konkrétneho prípadu.

Na základe toho navrhol, aby odvolací súd uznesenie zmenil a zaviazal žalovanú na zaplatenie trov prvostupňového konania.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na to, že žalovaná neuviedla žiadne skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré by bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom súdnom konaní. Je potrebné vziať do úvahy, že žalovaná v zákonom stanovenej lehote nepodala voči platobnému rozkazu odpor, teda sama zavinila, že v pôvodnom konaní nemohla použiť skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Žalovaná mala možnosť označiť alebo predložiť akékoľvek skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy a to využitím inštitútu odporu proti platobnému rozkazu v zákonnej 15 -dňovej lehote. Návrhom na obnovu konania môže žalobca uplatňovať len také skutočnosti alebo rozhodnutia, ktoré nemohol použiť bez svojej viny v pôvodnom konaní a o nedostatku tohto procesného zavinienia nie je možné hovoriť tam, kde nebol podaný odpor.

V danom prípade nie je prípustná obnova konania ani podľa § 228 ods. 1 písm. e/, § 228 ods. 2 O.s.p. pre rozpor s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev. Pokiaľ súd prvého stupňa v predmetnej veci vydal platobný rozkaz, je potrebné urobiť záver, že posudzoval aj spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej bol uplatnený nárok na zaplatenie peňažnej sumy a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky. Žalovaná v návrhu na obnovu konania neuviedla ani jedno rozhodnutie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev, v rozpore s ktorým mal byť vydaný právoplatný platobný rozkaz v konaní pod sp. zn. 12Ro 219/2011. Všetky rozhodnutia, na ktoré žalovaná v návrhu na obnovu konania poukazuje, sa týkajú povinnosti členských štátov dosiahnuť, aby povinnosti uložené Smernicou Rady č. 93/13/EHS boli naplnené a aby bola zabezpečená primeraná ochrana spotrebiteľov.

Dôvod obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. je možné aplikovať len v tom prípade, ak sa tento dôvod môže vzťahovať na predpoklady, za ktorých bol platobný rozkaz vydaný.

Ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p. spĺňa podmienky z rozhodnutí Súdneho dvora Európskej únie, na ktoré poukazuje vo svojom návrhu žalovaná - národný súd môže aj z vlastnej iniciatívy určiť, že niektorá zo zmluvných podmienok spotrebiteľskej zmluvy je neplatná, pričom má povinnosť interpretovať znenie zmluvných podmienok vo svetle presného znenia a účelu smernice.

Z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C 618/2010 vyplýva, že právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok, nie je v súlade s právom únie a absolútna neplatnosť zmluvnej podmienky vylučuje právnu úpravu, ktorá by súdu umožňovala obsah zmluvnej podmienky zmeniť následne po tom, ako jej neprijateľnosť konštatuje.

V tomto rozsudku Súdny dvor Európskej únie uviedol, že španielska právna úprava neumožňovala súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu podmienok a zároveň konštatoval, že takýto procesný režim je spôsobilý obmedziť efektívnosť ochrany spotrebiteľa. V slovenskom právnom poriadku ustanovenie § 172 ods. 9 O.s.p. ukladá súdu povinnosť z úradnej povinnosti skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky.

Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi.

Uvedené ustanovenie § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka bolo začlenené do Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01.03. 2010. Podľa dôvodovej správy k tomuto zákonnému ustanoveniu, nová povinnosť dodávateľa nevznikne ani v prípadoch, ak dodávateľ uplatnil plnenie pred právoplatnosťou rozsudku, ktorým sa rozhodlo o neprijateľnej podmienke.

Uvedenému zodpovedá aj prechodné ustanovenie Občianskeho zákonníka k úpravám účinným od 01.03.2010, nakoľko z § 879l OZ vyplýva, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté do 28.02.2010, pričom vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich uplatňované pred 01.03.2010 sa posudzujú podľa doterajších predpisov. Z dôvodovej správy vyplýva, že nová povinnosť dodávateľa nevznikne ani v prípadoch, ak dodávateľ uplatnil plnenia pred právoplatnosťou rozsudku, ktorým sa rozhodlo o neprijateľnej podmienke.

Uvádzané skutočnosti boli v prvostupňovom konaní preukázané a žalovaná vo svojom odvolaní nepoukazuje na žiadne nesprávne skutkové zistenia, ku ktorým dospel súd prvého stupňa. Na základe

toho navrhol, aby odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil s výnimkou výroku o náhrade trov konania.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu v otázke náhrady trov konania nevyjadрила.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné, pričom výrok napadnutého uznesenia o trovách konania (v zmysle odvolania žalobcu) je nepreskúmatelný.

Súd prvého stupňa sa v predmetnej veci riadil správnymi právnymi úvahami a vo veci samej aj správne rozhodol. Na skutkových zisteniach a právnych úvahách súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 228 ods. 1 O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania:

a/ ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

e/ ak je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Podľa § 228 ods. 2 O.s.p., návrhom na obnovu konania môže účastník napadnúť i právoplatné uznesenie, ktorým bol schválený zmier, ak možno dôvody obnovy podľa ods. 1 vzťahovať i na predpoklady, za ktorých sa zmier schvaľoval; to platí obdobne aj pre právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz.

Podľa § 230 ods. 1 O.s.p., návrh na obnovu konania treba podať v lehote 3 mesiacov od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy alebo od toho času, keď ho mohol uplatniť.

Podľa § 230 ods. 2 O.s.p., po troch rokoch od právoplatnosti rozsudku možno návrh podať len z dôvodu uvedeného v:

a/ § 228 ods. 1 písm. a/ v prípade, že ide o trestný rozsudok, na podklade ktorého sa v občianskom súdnom konaní priznalo právo a ktorý bol neskôr podľa trestnoprávnych predpisov zrušený,

b/ § 228 ods. 1 písm. a/ alebo b/, ak nové dôkazy súvisia s novými vedeckými metódami, ktoré v pôvodnom konaní nebolo možné použiť,

c/ § 228 ods. 1 písm. c/,

d/ § 228 ods. 1 písm. d/,

e/ § 228 ods. 1 písm. e/.

Súd prvého stupňa v predmetnej veci správne konštatuje, že je potrebné vychádzať zo zásady záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia ako princípu právnej istoty a stability právnych vzťahov, ktorá je jedným zo základných princípov právneho štátu. Žalovaná nepreukázala žiaden z dôvodov, o ktoré opierala svoj návrh na povolenie obnovy konania, teda tak v zmysle § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., ako aj v zmysle § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p.

Pokiaľ ide o dôvod uvedený v § 228 ods. 1 písm. a/ O.s.p., nemožno takúto obnovu konania povoliť z dôvodu, že v iných konaniach súdy vyhodnotili zmluvu, o ktorú sa opierali nároky žalobcu uplatňované v konaní pod sp. zn. 12Ro 219/2011 ako neplatnú.

Rozdielnosť právneho posúdenia zmluvy, o ktorú sa opierali nároky žalobcu v predmetnom konaní Okresného súdu Prešov sp. zn. 12Ro 219/2011, rozhodne nemôže byť dôvodom na povolenie obnovy konania a takýmto dôvodom môže byť len rozhodnutie iného oprávneného orgánu, ktorý by rozhodol o konkrétnej otázke (v rámci výkonu svojej právomoci), ktorú konajúci súd v preskúvanom konaní vyhodnotil ako otázku predbežnú. Posudzovanie charakteru zmluvy, prípadne jej neplatnosti inými súdmi v iných konaniach, však rozhodne nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Podobne nebol naplnený dôvod na obnovu konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p., teda pre rozpor s rozhodnutiami Súdneho dvora Európskych spoločenstiev alebo iného orgánu Európskych spoločenstiev.

Žalovaná opierala tento dôvod o rozhodnutie C 240/98 - C 244/98 (Oceano Grupo Editorial SA) a rozhodnutie C 473/00 (Cofidis).

Ako správne konštatuje súd prvého stupňa, tieto rozhodnutia sa zaoberajú kontrolou neprijateľných zmluvných podmienok súdom z úradnej povinnosti, pričom tento postup bol v predmetnej veci dodržaný v zmysle § 172 ods. 9 O.s.p., pričom predpokladom aplikácie predmetných rozhodnutí v otázke naplnenia dôvodu obnovy konania podľa § 228 ods. 1 písm. e/ O.s.p. v predmetnej veci by bola neexistencia možnosti takéhoto preskúmania neprijateľných zmluvných podmienok zo strany súdu z úradnej povinnosti, teda nezakotvenie takejto možnosti v právnom poriadku, čo však nie je naplnené v predmetnom prípade.

Predovšetkým je potrebné konštatovať, že najmä rozhodnutie C 473/2000 (Cofidis SA) sa týka možnosti súdu z úradnej povinnosti skúmať nekalú povahu podmienky, pričom táto možnosť predstavuje prostriedok vhodný zároveň na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ bol viazaný nekalou podmienkou, čím sa prispieva k naplneniu cieľa stanoveného v článku 7 Smernice č. 93/13/EHS. Ako bolo vyššie konštatované, takáto možnosť v čase rozhodovania súdu prvého stupňa v konaní pod sp. zn. 12Ro 219/2011 bola daná § 172 ods. 9 O.s.p.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa pokiaľ návrh na povolenie obnovy konania v predmetnej veci vrátane návrhu na odklad vykonateľnosti predmetného platobného rozkazu č.k. 12Ro 219/2011 - 11 z 15.08.2011 Okresného súdu Prešov zamietol, a preto v tejto časti postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd uznesenie ako vecne správne potvrdil.

V otázke náhrady trov konania súd aplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p., pričom dôvody hodné osobitného zreteľa videl jednak v ustálenej súdnej praxi, ktorá konštatovala v iných prípadoch neplatnosť obdobnej revolvingovej zmluvy a taktiež porovnal postavenie oboch účastníkov konania, ktoré nemožno opomenúť a vyhodnotiť, a to aj za situácie rešpektovanej zásady rovnosti účastníkov v konaní.

Napriek tomu sa však súd prvého stupňa nezameral na zistenie konkrétnej sociálnej situácie žalovanej a jeho záver o tom, že žalovaná je sociálne odkázanou osobou so zreteľom na to, že je nezamestnaná, nemá oporu v spise a vo vykonanom dokazovaní, pretože žiadne dôkazy v tomto smere si súd prvého stupňa nezadovážil. Okolnosť, že o platnosti rovnakej (alebo obdobnej) revolvingovej zmluvy rozhodli súdy tak, že vyslovili jej neplatnosť, súd prvého stupňa bližšie neodôvodnil vo vzťahu k tomu, aký môže mať táto okolnosť dopad na náhradu trov konania v konaní o povolenie obnovy konania.

Preto je rozhodnutie v otázke náhrady trov konania nepreskúmateľné a ako také muselo byť zrušené postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa zistiť, aká je sociálna situácia žalovanej a zabezpečiť v tomto smere dôkazy. Okolnosť rozdielného rozhodovania súdov v otázke platnosti revolvingovej zmluvy musí byť z pohľadu rozhodovania o trovách konania v predmetnej veci náležite odôvodnená.

Až po takto doplnenom dokazovaní a právnych úvahách bude možné zákonne rozhodnúť aj v otázke náhrady trov konania.

V konečnom rozhodnutí o veci rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Taktiež bude potrebné opraviť chybu v písaní uvedenú vo výroku uznesenia súdu prvého stupňa , kde je zrejme nesprávne uvedené č.k. 12Ro 218/2011-11, hoci správne č.k. je 12Ro 219/2011- 11.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.